

Tema: ATPAŽINTI PRISIKĖLUSIJĮ

„Pastebime, kad liudininkų bendravimas su prisikėlusiu Jėzumi buvo savotiškas. Viena vertus, Jėzus galėjo valgyti ir būti paliečiamas, kūne išliko net žaizdos. Kita vertus, jis tai pasirodydavo, tai išnykdavo iš akių, o kai kuriais atvejais buvo ne iš karto atpažįstamas. Visa tai panašu į vaizdo transliacijos sutrikimus. Tai nesunkiai suprantame, prisiminę, jog pojūčiais patiriame tik labai mažą tikrovės dalį – trijų dimensijų tikrovę (ketvirtoji dimensija – laikas). Tuo tarpu visa tikrovė greičiausiai susideda iš nesuskaičiuojamų papildomų dimensijų, kurias visas kartu aprėpia vien Dievas. Prisikėlęs Jėzus peržengė tridimensinio pasaulio ribas ir persikėlė į pilnesnę tikrovę, kurioje dimensijų - tūkstančiai, o gal net milijonai. Tokio Jėzaus patirti mes nepajėgiame, matome vien jo 3D pavidalą, kuris tėra „viso prisikėlusio Jėzaus“ mirguliuojantis „plonas paviršius“. Tačiau Jėzus nėra sunkiau patiriamas dėl to, kad tapo mažiau materialus. Atvirkščiai, jis sunkiau patiriamas, nes tapo tikresnis už mus.“

Iš I. Žiemytės interviu su B. Ulevičium „Kai žmogus nepasiekia Dievo“

Šv. Rašto skaitiniai:

Mk 15, 39; Jn 20; Jn 21, 1–19

Peržvalgai ir pasidalinimui:

1. Atrasti įkapes. Paliesti žaizdas. Kely susitikti. Skanauti duoną kartu. Palaiminimuose atpažinti... Ramybėje išgirsti. Po visais išgyvenimais atrasti Jį – gyvą, prisikėlusį, esantį.
2. Kokiais pavidalais, kokiose dimensijose atpažinau Prisikėlusį šią savaitę?
3. Ką man reiškia šis atpažinimas?